

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. IV. Quis sit habitus Clericorum, quæ artes, officia, actiones iis prohibeantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

II. Qui ius usum profanum à Clerico bona accipit dono ex superfluis, potest excusari à peccato, si cum non induxit ad tales donationem, neque per eam Clericus redditur impotens, ad superflua expendenda in usus pios, v. G. Lugo n. 40. Quia Clericus ex patrimonialibus, vel quasi patrimonialibus potest substituere.

III. Clerici quidem ex consuetudine multis locis recepta, licite possunt testari de editibus Beneficiorum, nontamen nisi ad causas pias: eti enim ubi consuetudo invaluit, etiam in usus profanos valide testentur, peccant tamen mortaliter, v. Leff. l. 2. c. 19. d. 4. Laym. l. c. Bon. d. 4. p. 3. n. 2 & 5. Trid. sess. 2. c. 1. de ref. & sequitur ex dictis. Nisi tamen fecerint cum facultate Papæ; quæ licet superveniat testamento jam condito, facit tamen illud convalescere. Sanch. Salas, Dian. p. 8. 13. R. 99. v. supra l. 3. t. 5. c. 4.

DUBIUM IV.

Quis sit habitus Clericorum, que artes, officia, actiones iis prohibeantur?

Resp I. Clericos majoribus ordinibus initiatos, vel etiam minoribus, si habeant Beneficium, quoad habitum obligari ad ferendam tonsuram, & vestem Clericalem, quæ non debet esse virgata, in qua diversi coloris virgæ ducantur, nec partita seu dissecta.

Resp II. quoad artes, prohibetur macellarium, tabernariorum, jaculatorum, quorum etiam ludis, uti & hastiludii, prohibentur interesse. Item medicorum aut chirurgorum, ubi opus in cione

cifione aut adiustione, nisi, ut habet *Navar.* erga pauperes, aut propinquos, aut in necessitate.

Resp. III. Quoad officia, prohibetur (si sint Beneficiati, vel initiati sacris) officium Judicis in causa sanguinis, Advocatorum, Patronorum, Tabellionum, seu Notariorum, in placitis secularibus. Quod addo, quia in specialibus quibusdam casibus haec licent, v.g. advocare pro Ecclesia, pro personis non debet se immiscere negotiis saecularibus, *Sayr. I. 18. c. 25. n. 6* (qui tamen concedit instrumenta ab eo facta valere,) *Bon. in præcep. d. 10. q. 3. p. ult. Lay. l. 2. t. 1 c. 8. n. 4.* & notat, consuetudine inductum esse, ut officio Cancellarii, Consiliarii, imò etiā Judicis fungi possint in causis civilibus.

Resp. IV. Quoad actiones, prohibentur arma portare, nisi in itinere, tabernas intrare, venationi clamorae vacare (quod addo, quia venatio sine strepitu, recreationis causa permittitur) accipitres vel falcones alere pro venatione, aleis aut taxillis ludere, mercaturam aut negotiationem lucri causa, (non tamen necessitatis) exercere, cohabitare mulieri, nisi sit mater, soror, amica, aut certe talis, quacum nullum periculum aut scandalum immineat. *Leff. l. 2. c. 5. d. 9. n. 40. Cajet.* tamen *V. Clericu.* contra *Angl.* & *Nav.* docet horum & similium transgressionem non esse mortalem, si absit temeritas, contumacia, contemptus & scandalum, v. *Laym. lib. 5. tr. 8. cap. 12. n. 2.* & 3. Nec refert, ait, quod transgressor sit excommunicandus; quia haec poena est sententiæ ferendæ, quam non nisi contumax post monitionem incurrit. Quod tam etiā universum *Nav.* putat esse laxius, maxime

cum Canones utantur verbo, *præcipio*. Unde sit esse mortale, si habitum vel tonsuram non gerent. Quod restringit Bon. disp. 8. de sacram. q. 1. p. ult. n. 8. si sint initiati majoribus ordinibus, aut habeant Beneficium, & tonsuram, vel habitum longo tempore, absque justa causa, non gerent, tuac enim peccare mortaliter, citatque pro se Regin. Navar. Henrig. Vasq. Negat tamen Sylv. Laym. i.e. si non sit notabilis excessus supra loci consuetudinem. Negotiari vero esse mortale, concedit idem Laym. lib. 3. tr. 4. c. 17. & alii commun. Sed de hoc vide supra lib. 3. cap. 3. dub. 7. *disemptione & venditione*.

C A P U T III.

De statu & officio personarum secularium quorundam, praesertim judicium.

DUBIUM I.

Quæ requiruntur ad legitimum iudicium?

Resp. Hæc tria. Primum est. Jurisdictio, sine qua sententia nulla est, & peccatur mortaliter, ut ex D. Thom. 2. 2. q. 60. habet communis. Quare peccat Judex secularis, si personas, aut causas mere Ecclesiasticas, ad se trahat: uti & Ecclesiasticus, si mere civiles. Nisi forte per accidens, ob defectum justitiae in foro seculari, aut nisi sunt causæ miserabilium personarum. Porro quæ causæ dicantur mere civiles, quæ Ecclesiastice, &

qua